

عنوان مقاله:

مسیریابی بهینه توریستی به منظور دستیابی به قله درفک با استفاده از فرایند تحلیل سلسله مراتبی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

هنگامه صفار اول - دانشجوی کارشناسی ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات یزد

سیدعلی الحسینی المدرسی - استادیار سنجش از دور و GIS، دانشگاه آزاد اسلامی یزد

جلال کریمی - استادیار سیستم اطلاعات مکانی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

با توسعه ی روزافزون صنعت توریسم در دنیا و در کنار آن افزایش چشم گیر گردشگران طبیعت گرد و طبیعت دوست، ژئوتوریسم و ایجاد ژئوپارک، یکی از انتخاب های اول کشورهای دنیا خواهد بود، ایجاد محدوده های حفاظت شده به نام ژئوپارک و پشت سر گذاشتن کلیه موازین و شرایط سازمان بین المللی یونسکو که همان رعایت اصول اولیه و استاندارد جهانی در جهت ایجاد زیرساخت های اساسی برای دست یابی به پایداری صنعت توریسم می باشد. وجود عوارض و نشانه های جذاب زمین شناسی به تنهایی جهت توسعه ی پایدار یک ژئوپارک کافی نیستند. این عوارض باید برای بازدیدکنندگان قابل دسترس باشند، توسط راه های مناسب به یکدیگر ارتباط داشته باشند. اطلاعات مکانی یکی از مهم ترین و حساس ترین زیربنای مورد نیاز جهت مدیریت منابع طبیعی می باشد. به همین دلیل تصمیم گیری دست یابی به اهداف مرتبط با منابع طبیعی زمانی امکان پذیر است که دسترسی به داده های مکانی مناسب و یکپارچه میسر باشد. منطقه ی درفک در نیم رخ شمالی سلسله جبال البرز، دارای چندین سایت میراث علوم زمین است. انتخاب بهترین مکان و تعیین بهترین مسیر جهت بازدید از مکان های منتخب، هدف اصلی در برنامه ریزی گردشگری می باشد. برای نیل به این هدف موقعیت ژئوسایتها، چشمه ها و کمپها با برداشت توسط GPS و تصاویر spot2012 در گوگل ارث بدست آمد. به منظور تهیه نقشه Cost با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی و منطق فازی لایه های اطلاعاتی شامل داده هایی چون شیب، جهت شیب، فاصله از لندفرم ها، فاصله از چشمه ها و ... بر اساس استاندارد ها رقومی، وزندهی و تلفیق شدند. سپس برای اطمینان از صحت وزن ها و مقایسات زوجین رخ ناسازگاری محاسبه گردید که کمتر بودن آن از 0.1 نشانگر قابل استفاده بودن وزن ها می باشد. بدین ترتیب ارزیابی های اولیه صورت گرفت و سپس مستعد ترین قسمت های منطقه از نظر ژئوتوریستی برای برنامه ریزی های آتی تعیین شدند. نتایج بدست آمده و مقایسه ی آن با واقعیت زمینی موجود نشان داد که روش تحلیل سلسله مراتبی AHP، با دقت قابل اطمینانی در تخصیص زیرساختهای ژئوپارک و یافتن بهینه ترین مسیر موجود مؤثر می باشند که میتوان یکی از مهمترین پارامترها و عوامل نیل به توسعه ی پایدار منطقه ی درفک دانست.

کلمات کلیدی:

ژئوپارک، درفک، روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP)، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/356737>

